

Dr Jędrzej Gadziński (1985–2020)

Jędrzej Gadziński urodził się w 1985 r. w Poznaniu. W latach 2000–2004 uczęszczał do VIII Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W 2004 r. rozpoczął studia magisterskie na kierunku gospodarka przestrzenna, na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych. Ukończył je w 2009 r., broniąc pracy magisterskiej pt. *Dostępność przestrzeni miejskiej Poznania określona na podstawie dojazdów komunikacją publiczną*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Tadeusza Stryjakiewicza. Niemal równolegle na tym samym wydziale Jędrzej studiował także geografię, uzyskując w 2011 r. tytuł magistra, w oparciu o pracę pt. *Identyfikacja negatywnych oddziaływań transportu drogowego na środowisko przyrodnicze aglomeracji poznańskiej*. Promotorem pracy był prof. UAM dr hab. Andrzej Macias. W latach 2009–2013 Jędrzej odbył studia doktoranckie. W czerw-

Fot. 1. Dr Jędrzej Gadziński i prof. Tadeusz Stryjakiewicz podczas promocji doktorskiej w roku 2014 (fot. T. Stryjakiewicz)

cu 2013 r. uzyskał stopień doktora nauk o Ziemi w zakresie geografii. Praca doktorska pt. *Funkcjonowanie lokalnego systemu transportowego na tle współczesnych procesów urbanizacyjnych w aglomeracji poznańskiej* napisana pod kierunkiem prof. Tadeusza Strykiewicza została obroniona z wyróżnieniem. W październiku 2013 r. Jędrzej podjął pracę w Instytucie Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej UAM, którą kontynuował aż do śmierci. W pracy szybko pokonywał kolejne szczeble rozwoju, otrzymywał liczne granty, stypendia i nagrody. W krótkim czasie stał się niezwykle cenionym ekspertem z zakresu transportu miejskiego i regionalnego, jego organizacji, dostępności i nowych koncepcji rozwoju. Publikował w renomowanych czasopismach, m.in. „Transportation Research, Part C, Emerging Technologies”, „European Spatial Research and Policy”, „Journal of Transport Geography”, „Journal of Transport and Land Use” i wielu innych. Był zaangażowany w pracę dydaktyczną i organizacyjną.

Jędrzej zmarł 31 lipca 2020 r., po prawie półtorarocznej walce z nowotworem. Walce, którą prowadził po swojemu, po cichu, bez narzekania, pozostawiając po sobie niezwykle okazałą jak na swój wiek spuściznę naukową, ale i wiele na pozór niedokończonych rozmów. Jędrzej był trudnym rozmówcą, gdy dyskutowało się z nim o życiu prywatnym. Nieśmiały, skryty, rzadko otwierał się przed innymi. Po latach dowiedziałem się, że był wyjątkowym podróżnikiem, który przemierzał wiele zakątków na świecie z Akademickim Kołem Misjologicznym działającym na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. To tam poznał swoją przyszłą żonę Asię, z którą jeździł na misje na Wyspy Zielonego Przylądka czy do Jerozolimy. Nie było więc zaskoczeniem, że w swoją podróż poślubną wybrali się rowerami do Santiago de Compostela. Innym razem ze swoim pierwszym synem Jeremiaszem zwiedzali Jordanię. Nie bez powodu w wywiadzie rzecze z Wandą Błęską, przeprowadzonym przez żonę Asię i Martę Jelonek, to Jędrzej przedstawił zarys geograficzny miejsca pracy znanej poznańskiej lekarki, niosącej pomoc w Afryce¹. Wśród swoich zainteresowań naukowych wymieniał właśnie sytuację społeczno-ekonomiczną krajów ubogich i rozwijających się. Podróże były dla Jędrzeja sposobem na poznawanie świata, ale i pomaganie innym.

Nieśmiałość Jędrzeja szybko przemijała, gdy przechodziło się na tematy naukowe. Wtedy w jednej chwili okazywał się wnikliwym, czytany badaczem, który potrafił wdać się w długą dysputę nad interpretacją hipotez badawczych czy też nad trafnością obranej ścieżki rozwiązania problemu naukowego. Jędrzej w swojej pracy charakteryzował się właśnie niezwykłą łatwością w porządkowaniu wiedzy i wykorzystywaniu jej do rozwiązywania kolejnych problemów, przyczyniając się tym samym do rozwoju nauki. Jego prace były nowatorskie, jak chociażby praca magisterska, z której metody badań dostępności przestrzeni we-

¹ Gadzińska J., Jelonek M. (2019). *Wanda Błęska. Spełnione życie*. Wyd. II. Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań.

Fot. 2. Zakład Geografii Ekonomicznej UAM podczas nieformalnego spotkania. Dr Jędrzej Gadziński pierwszy z lewej (fot. T. Stryjakiewicz)

szły do kanonu metod wykorzystywanych przez badaczy w Polsce. Również praca doktorska odbiła się szerokim echem w świecie naukowym. Kolejne dokonania związane z wykorzystaniem odbiorników GPS i smartfonów były niezwykle obiecującym otwarciem nowego pola badawczego w geografii. Miały się one stać podstawą habilitacji Jędrzeja, której już nie doczekał.

Jędrzej był osobą bardzo rodzinną. Żona Asia, a potem dzieci Jeremiasz i Jonasz, były zdecydowanie najważniejsze w jego życiu. Sam szybko stracił ojca, wiedział więc, jak ważne jest spędzanie życia z najbliższymi. Gdy spotykaliśmy się w pracy, często po chwili dzwoniła Asia z pytaniem, kiedy wróci do domu. Przecież artykuł może pisać w domu, blisko niej. Na większość wyjazdów konferencyjnych zabierał ze sobą żonę. Także wtedy, gdy przebywał na miesięcznym stypendium na Uniwersytecie im. Christiana Albrechta w Kilonii. Kilka lat temu razem z Asią podjęli decyzję, aby wybudować dom na miejscu starego domu rodzinnego Jędrzeja. Budowa przeciągała się, aż w końcu przyszedł czas wprowadzenia się do wymarzonego, przepelnionego kwiatami i słońcem domu. Chwilę później Jędrzej dowiedział się o swojej chorobie. Początkowo nieco bagatelizował jej objawy. O sobie zawsze myślał na końcu. Jedynie Asia wciąż go mobilizowała, żeby poszedł do kolejnego lekarza. Kilka dni przez diagnozą otrzymałem od Jędrzeja smsa, że nie będzie go w pracy, bo idzie na kolejne badanie. Żeby już wy-

kluczyć ostatnie możliwe schorzenie. Za chwilę Jędrzej miał lecieć do Kirgistanu na konferencję, by znów poszerzać swoje horyzonty badawcze. Okazało się, że tym razem wyniki potwierdziły najgorsze. Nowotwór jelita grubego. Szybka operacja i chemioterapia dawały pewne nadzieje na wyleczenie. Niestety, przerzuty do wątroby i węzłów chłonnych znacznie pogorszyły jego stan. Społeczność akademicka próbowała pomóc, jak mogła. Jędrzej nieprzywykły do takiej pomocy przyjmował ją jednak, co mogło świadczyć o powadze sytuacji, w jakiej się znalazł. 24 czerwca 2020 r. obchodził swoje 35 urodziny. Tym samym, w myśl obowiązujących przepisów, przestawał być młodym naukowcem. W tym czasie razem z Koleżankami i Kolegami z Zakładu Geografii Ekonomicznej UAM po raz ostatni rozmawialiśmy z Jędrzejem. Bardzo słabym głosem dziękował za życzenia zdrowia i siły w pokonaniu choroby. Przed Jędrzejem stało całe życie, pełne zapewne sukcesów naukowych i rodzinnych. Jego śmierć była ogromną stratą dla jego Rodziny, dla nas, przyjaciół i kolegów, ale i dla świata nauki. Cześć jego pamięci.

Przemysław Ciesiółka
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu